

ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ

ΟΙ ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΙ

(Από το περίφημο βιβλίο του Ιατρού ΔΟΓΚΡ, διευθυντού της ειδικής κλινικής της 'Αστυνομίας Παρισίων)

Το πείραμα του δόκτορος Λάντ. 'Όπου τα πράγματα μεταβάλλονται σε γεωμετρικά σχήματα! 'Υπεράνω του κόσμου τούτου!... 'Ένα περιεργό νεοκρεμμένο. Τι έγραφε ένας για λόξ. 'Όπου ο χασισοπότης γίνεται το... κέντρον του κόσμου. Τά είδη των διαταράξεων που προκαλεί το χασίσι. 'Η δόσις του και η χρήςις του κ.τ.λ.

ΙΔΑΜΕ στο προηγούμενο φύλλο πως ο διάσημος ψυχολόγος και φυσιολόγος Δο Λάντ έγινε χασισοπότης για να μελέτησι επάνω στον εαυτό του τ' αποτελέσματα της επιδράσεως του χασίσι. Συνεχίζουμε σήμερα.

'Όσο η μέθη του μεγάλωνε, ο δόκτορ Λάντ έννοιζε ότι ή σκέψις τον έξασθενιζε. Κάθε τόσο διανοητικοί λαγγοί τον έκρουιεναν κι' έχανε τις αισθήσεις του για ένα διάστημα πέντε λεπτόν. 'Έξαφνα, σε μία στιγμή, τα πράγματα του έξωτοκικού κόσμου άλλαζαν μορφή και μεταβλήθησαν στα μάτια του σε γεωμετρικά σχήματα και άραδιοσχήματα. Συγχρόνως άνηται κεφαλαλγία και ταχυπαλμία τον έλεε πιάσει κι' έννοιωσε ότι μία φωτιή κλυούσε στο μακρος της σπονδυλικής του στήλης. 'Ελακούθησε ένα σναισθημα άκατανήχτης θλίψεως, μετά την όποια έπεσε σε βαθύν ύπνο, διαρκείας ένός τετάτου περιόδου. Ξύπνησε κατόπιν άπότομα και άμέσως άναγνώρισε στη φρεσινή του κιάτσοια.

Την άλλη μέρα ο Λάντ εργαζόταν με δυσκολία και ή μνήμη του ήταν τρομερά έξασθενημένη. Τη μεθεπομένη όμως δέν έννοιωσε πια καμιά ταραχή.

'Ένα άλλο πείραμα του δόκτορος Μινιέ -Σανκλέ μάζ δίνει την άκριθή ψυχική και νευρική κατίσταση του χασισοπότηου κατά τη διάοκεια της μέθης του.

Κατά τις 10 ή ώρα του βραδυ, μετά το δείπνο, ο δόκτωρ και ο φίλος του Ξωγράφος Τ... πήραν ο καθένας μία δόσι χασίσι, 20 περίπου εκατοστογραμμών. 'Ο γραμματέας του δόκτορος κρατούσε σημειώσεις, τις όποίες του άπογράφονε αυτός. Και να τώρα μερικές από τις παρατηρήσεις του :

Στην αρχή έννοιωσε το στόμα του κατάξερο και καμιά έντονη δίψα. 'Η κινήσεις του ήσαν άδέβαιες και από στιγμή σε στιγμή νόμιζε ότι θα πέσι κάτω. Τα πράγματα παρομοιαζόντουσαν στα μάτια του μεγαλείτερα από ό,τι ήσαν πράγματα και παμομοιοφόμενα. Συγχρόνως δέν τά έβλεπε σε μεγάλη άπόσταση άπ' αυτόν. Μία κίτρινη ομίχλη τά έσκέπαζε όλα και τά έκανε να σφύζονιν ίσκιους κίτρινους. Στ' αυτά τον πάλι διαοκείας άνηγούσε ένας πένθιμος ήχος κιαπιάνας. Ξεγνούσε άξαφνα διάφορα πράγματα και δέν μπορούσε να τά θυμηθή παρ' όλες τις προσπάθειες που κατέβαλε και, σε κάθε λέξι που άκούγε, δημοφύοιτο σε άμέσως έναν άδύοκληρο κόσμο πραγμάτων.

'Έξαφνα μία άληθινή άλλεφροσύνη τον κατέλαβε. Νόμιζε πως έβλεπε μία άπεραντή πεδιάδα γεμάτη κιαπιαριά, τά όποια χτυπούσαν όλα μαζί.

'Ένα άσθημα πανικού τον έκρουισε άμέσως και άργιος να τρέξι σάν τρελλός, ως ότου οι άλλοι παριστάμενοι τον συγκράτησαν και κατόρθωσαν με διάφορα άντιδραστικά να τον επαναφέρουν στην πραγματικότητα.

'Ένας άλλος γιατρός πάλι, ο όποιος έπήρε χασίσι για να άποπειραματισθή, έννοιωσε, κατά τη διάοκεια της μέθης του, τον εαυτό του τόσο άποναρμυμένο από κάθε πράγμα, ώστε ήταν βέβαιος πως δέν βρισκόταν πια σ' αυτόν τον κόσμο.

Κάποιος άλλος ακόμα, γιατρός έπίσης, έγραφε κατά τη διάοκεια της μέθης του, τα παρακάτω περιεργά πράγματα :

"Τώρα, ναι, όλα πάνε καλά!... Είμαι έντυχημένος... Στ' άλήθεια, μόνος ένώ στον κόσμο, αυτή τη στιγμή, αισθάνομαι μία έκτακτη έντυχία!... 'Έχω τη συγκεχυμένη αντίληψη ότι μόλις πρό όλίγης ώρας έμαθα κάτι, χάρις στο όποιο κατώρθωσα να γίνω έντυχια, χωρίς ούτε ένα σύννεφο να σκιαδή την έντυχία μου... Τι έντυχια, άλήθεια!... Τι έντυχία!...

"Απόσο, με τη μετροφροσύνη που με διακρίνει, περιφέρομαι άπαράητος μέσ' άπ' τους διαβάτες, χωρίς να προσέχη κανεις πόσο έντυχημένος είμαι... Και όμως, μπορώ άνη τη στιγμή να βρολόγησω στον εαυτό μου ότι ένώ άποτελώ το κέντρον του κόσμου!... Αυτό δέν με κάνει να ύπερηφανώομαι καθόλου... 'Απεναντίας για τον λόγο αυτόν αισθάνομαι πρ ός όδλους τους ά ν θ ρ ώ π ο υ ς και πρ ός όδλα τα τ ά

π ρ ά γ μ α τ α μιά έντυγμοσύνη άπερίοριστη... 'Η έντυγμοσύνη μου ξεχειλίζει άπ' όλους τους πόρους του κορμιού μου σάν μία άσυγκράτητη θάλασσα... Νοιώθω την έπιθυμία ν' άγκαλιάσω και να φιλήσω τα δέντρα που άλλώνουν όλόγυρα μου τις διακοσμητικές και φανταστικές τους σιλουέτες... Γλυκά άστρα και σύ, ω σελήνη, άχ, πόσο το φώς σας εινε γλυκό και πόσο γενναϊόδωρα με δόηγετε με το φώς σας άνάμεσα από τα θάματα του κόσμου!...

*... Και πόσο έπίσης καλοί εινε οι διαβάτες και ή διαβάτιο-σες που έννοικά έρχονται να παίξουν όλόγυρα μου με τόση άληθοφάνεια, άποκλειστικώς για μένα, το παχνίδι της ζωής!... 'Αχ! θά ήθελα πολύ να ηηδήξω στο λαμό του καθενός και να τον φιλήσω για να του δείξω την έντυγμοσύνη μου... 'Υπάρχουν έπίσης και σημαδεμένοι άνθρωποι και προδότες... που στομωώνονται έκεί όλόγυρα... να!... όπως άκριβώς στην πραγματικότητα... 'Ας άναγνωρίσουμε ότι όδ' αυτά τά πρόσωπα άποδίδουν θαυμάσια το ρόλο τους και ότι εινε άξια της έντυγμοσύνης μου!...

"Αν τώρα, ύστερ' από δύο άναίεραμεί, θελήσουμε να προσδοήσουμε με γενικό τρόπο τ' αποτελέσματα της μέθης του χασίσι, θα κατιλήξουμε στο συμπέρασμα ότι το ναρκοτικό αυτό προκαλεί :

- 1) Διαταράξεις φρεσικής, δηλαδή φρεσπατές, παραφορές, όφθαλμαπάτες, παραισθήσεις, παραισθήσεις στη συνείδηση του χρόνου και του τόπου, σύγχυσι των ιδεών, ξερεθισμό, ύπνο, άνησμία και ύπερμηνία κ. τ. λ.
- 2) Διαταράξεις των αισθήσεων, δηλαδή ύπερνευσθησία, άναυσθησία, μεγαλοχλία κ. τ. λ.
- 3) Διαταράξεις νευρικές, δηλαδή ένκινησία, διάθεση προς κίνησιν, σπασμοί, σπασμοδικά γέλια, κ. τ. λ.
- 4) Διαταράξεις στομαχικές, άναπνευστικές και της κυκλοφορίας του αίματος (δρεξίς, άνορεξία, δυσπεψία, κ.τ.λ.).
- 5) Διαταράξεις ποιηλικές, ή όποίες ούτε να καθορισθούν, ούτε να έξακριωθούν εινε δυνατόν.

***

'Η δόσις του ναρκοτικού παίζει το σπουδαιότερο ρόλο στα αποτελέματά του. Οι Ενωφάιοι χρησιμοποιούν ως έπι το πλείστον μικρά χάπια των 15 ως 20 εκατοστογραμμών. Αντά μονάχα διανοητικές έρεθισσεις προκαλούν και τά πρώτα αποτελέσματα της ψυχικής μέθης. 'Η άληθινή άλλεφροσύνη με τις παραισθήσεις και τις όφθαλμαπάτες μόνο με δόσεις 40 εκατ. και επάνω μπορεί να προσέδη. Πρέπει όμως να σημειωθή έδώ ότι στην έπίδοσι του χασίσι παίζει σπουδαίο ρόλο και ο όργανισμός του άτόμου που το χρησιμοποιεί.

Το χασίσι δέν γίνεται εύθις άμεσως άπαράτητο στον όργανισμό, όπως συμβαίνει με τη μορφίνη και το όπιον. 'Αντιθέτως δέ προς τά δηλητήρια αυτά, ή δόσις του, άντι να γίνεται μεγαλείτερα με την πάοοδο του χρόνου, μικραίνονιν όλοένα. Αντά συμβαίνει γιατί, όσο το συνήθεισι ο όργανισμός, τόσο και πιο εύραστος γίνεται σ' αυτό. 'Ετσι ο δόκτωρ Κάρολος Ρισέ άναφέρει ότι στο 1880 κάποτε το μισό χασίσι άπ' όσο κάποτε στο 1875, όταν το προτιόαμε. Το δέ 1885 κάποτε το ένα τέτατο και τ' αποτελέσματα που τού έφερε ήσαν άποκριβώς μεγαλείτερα από τη μέθη που έννοιωσε πρό δέκα έτών.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΤΟΥ ΜΠΑΛΩΔΑΚ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

'Η γυναίκα ποτέ δέν εινε ύπεύθινη για τά σφάλματά της, έπειδή άπολύτοτα τά προκαλούν έμετί οι άνδρες.

"Η γυναίκα μπροστά στον άνδρα που μισεί θανατισμός χαιμογελά, όπως ή χορεύτρια ένκόπιον του κοινού.

"Γιά τις γυναίκες το μονόλεπτο ποτέ δέν εινε έκατομύριο, ένώ το έκατομύριο πολλές φορές εινε μονόλεπτο.

"Η φτώει που δημοφύγει άνδρόπους τυφλούς εκ γενετής, δημοφύγει και γυναίκες τυφλές προς τον έρωτα.

"Μόνον ο τελευταίος έρως της γυναίκας ίκανοποιεί τον πρώτο έρωτα του άνδρος.

"Οι βασιλείς και ή γυναίκες νομίζουν ότι τά πάντα όφειλονται σ' αυτούς.

Κινείσι χασισοπότη